

Klubdélután

Iskolánkban, ahogy más iskolákban is, már régóta hagyomány a klubdélután. Hetedikről kezdve minden éven tartott egyet a mi osztályunk is, minden éven különböző sikerrel.

Az első éven mindenki izgatott volt. Neveket húztunk, hogy ki kinek fog ajándékot adni. A klubdélután napján már vártuk a délutánt, s aznap elég sokáig maradtunk az iskolában. Akkor még szinte mindenki részt vett rajta.

A második éven a lelkesedésünk nem hagyott alább. Elterveztük, hogy pizzát rendelünk, és közösen megnézzünk egy filmet. Filmet nem néztünk, de ahogy előző éven, akkor is sokáig maradtunk, s játszottunk.

Ezután bővült az osztályunk, és egy kicsit fel is nőttünk. Azon az éven már 4 óra környékén szinte mindenki hazament. A jó hangulat akkor sem maradt el. Az ajándékok átadása után, ettünk, majd székfoglalót játszottunk, mely már hagyománnyá vált.

Kilencedikben a helyzet nem változott. Egyre kevesebben maradtak 4 óra után, s egyre többen voltak azok, akik el sem jöttek.

Mikor 10.-esek lettünk egy kicsit változott a helyzet. Páran felvetették az ötletet, hogy a klubdélutánt az osztályfőnöki óra keretében tartsuk meg, mert: sokunknak nem volt kedve sokáig itt maradni, volt aki nem is tervezett rá eljönni, az ajándékot a nap folyamán is oda lehet adni. Nem csinálunk mást, csak eszünk, iszunk, ajándékozunk, aztán haza megyünk. Ennek ellenére tavaly is megtartottuk a klubdélutánt. Ezen az éven is voltak olyanok, akik a hagyományt tartva székfoglaltak egyet, de mindenki hamar lelépett.

A klubdélutánt mindig Mikulás környékén tartjuk, ez most sem volt másképp. Hetedikhez képest sokat nőttünk, sokat „komolyodtunk”. A mostani klubdélutánt evéssel és beszélgetéssel töltöttük. Most nem játszottunk, s amint lehetett mindenki hazament.

Kíváncsi vagyok, a következő, s egyben az utolsó klubdélutánunk milyen lesz.

Bujnóczki Noémi